

Cultura | | Actualitzat el 26/07/2018 a les 10:07

«Rut Sense Hac» i la vida després d'un càncer infantil

L'escriptora Muriel Villanueva, guanyadora del premi Carlemany per al Foment de la Lectura: "L'autoimatge és la punta de l'iceberg de les coses que els passen a tots els adolescents"

Muriel Villanueva, autora de «Rut Sense Hac» | Esteve Plantada

Com és la vida després d'un càncer infantil? Com és conviure amb una llarga cicatriu que et recorda cada dia que et falta una part de tu mateix? Com es fa per acceptar-se a un mateix, per superar les ferides, per ser viure la vida sense por? Darrer premi Carlemany per al foment de la lectura, això és el que proposa la darrera obra de Muriel Villanueva (<http://murielvillanueva.com>) (València, 1976), *Rut Sense Hac* (<https://www.grup62.cat/lilibre-rut-sense-hac/268505>) (Columna), una novel·la honesta i decidida, apta per a totes les edats, sobre la descoberta i l'acceptació en una etapa crucial de la vida.

Una història que es basa en el cas real de la Ros Perea -"una noia que conec i em cau molt bé", subratlla l'autora-, convertida en molt més que una simple inspiració. "Em trobo molt còmode amb la ficció com a eina. La biografia o les memòries són gèneres que no em criden gens -anota-. Però, alhora, cada vegada em costa més inventar, perquè a la vida trobo que hi ha coses prou interessants com per escriure-les". L'experiència vital de la Ros n'és una, amb tots els ingredients per ser una història gran, amb missatge i amb un connector potentíssim que lligués generacions, experiències i esperances.

"El que em va cridar més l'atenció del cas no és que la Ros passés un càncer. Va ser el silenci, la

vergonya, el fet de no explicar-ho. No em va enganxar la malaltia, sinó com ella m'explicava la seva experiència, i com li costava fer-ho", rebla Villanueva. "A mi em va passar el mateix que ella a l'institut, per motius completament diferents". Però l'emoció és la mateixa, també la superació. El fet d'acceptar-se i fer-se gran. "És allò tan típic de tenir vergonya d'una cosa que no és culpa teva i pensar que poden rebutjar-te per això. I adonar-se, després d'un llarg aprenentatge, que no és així".

Amb aquests ingredients a la mà, la primera idea de Villanueva era fer una novel·la infantil. Però, aviat, va decidir que *Rut Sense Hac* havia d'ambientar-se en l'adolescència. "Vaig escriure en constant diàleg amb la Ros. Al llibre, pràcticament tot el que surt li ha passat, excepte la història d'amor, l'única llicència que em permeto". El resultat és una història que enganxa, on veiem com afecta la malaltia en tres branques de la seva vida: l'amistat, la família i l'amor. "També tenia clar que el conflicte amb ella havia de tenir a veure amb l'autoimatge. És la punta de l'iceberg de les coses que els passen a tots els adolescents".

La Ros, un aprenentatge constant

Dels 4 als 17 anys, la Ros es passa de prova en prova a l'oncològic. "És una llosa, però és necessari per saber si estàs bé o no. És la sensació de ser-hi, però no ser-hi tota". Tal i com confessa Villanueva, la Rut és una barreja entre l'autora -"té un caràcter que en moltes coses s'assembla a mi"- i la Ros, una dona "molt potent, amb una energia, una vitalitat i unes ganes de viure que molt probablement li venen d'aquí, d'aquesta experiència. Una noia molt optimista, que es menja el món, amb ganes de tot, de qui aprèn constantment". Allò de trobar-se algú que realment valora que estàs viu.

"Voldria que els lectors es quedessin amb la idea de valorar la vida. Una lliçó que es resumeix amb la paraula 'empatia'. En general, ens en falta molta, quedem incomunicats per les pors dels uns i dels altres". Per això, *Rut Sense Hac* és una aposta decidida per la felicitat, per acceptar-se, per l'optimisme. I és molt més que una novel·la juvenil o que un llibre "per les Ruts". "No és només un llibre per qui se sent diferent, sinó també per aquells que puguin veure els diferents", amb un valor afegit per qui el compri: l'autora ha cedit la meitat del premi i dels drets d'autor per la venda a l'SJD Pediatric Cancer Center de Barcelona (<https://www.sjdhospitalbarcelona.org/ca/sjd-pediatric-cancer-center>). Un gest que se suma a un llibre que vol ser gran com la història que explica.